

عنوان مقاله:

رابطه بین سبک یادگیری و سبک فرزندپروری با یادگیری خودتنظیمی در دانش آموزان

محل انتشار:

دوفصلنامه روانشناسی بالینی و شخصیت، دوره 13، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

لیلا ولیزادبهادر - دانشگاه خوارزمی

محمدحسین عبداللهی - دانشگاه خوارزمی

مهناز شاهقلیان - دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

مقدمه: یادگیری خودتنظیمی تصور یا عقیده ای است که نشان دهنده یادگیری فرد است و موضوع آن این است که فرد چگونه، چه زمانی و چگونه یاد می گیرد. از این رو هدف از مطالعه حاضر بررسی روابط بین یادگیری خودتنظیمی و سبک فرزندپروری و سبک یادگیری دانش آموزان و تعیین سهم سبک فرزندپروری و سبک یادگیری در پیش بینی یادگیری خودتنظیمی بود. روش: در این پژوهش ۳۱۳ دانش آموز دختر به روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای انتخاب شدند و پرسشنامه های سبک یادگیری کلب، پرسشنامه اقتدار والدین و پرسشنامه خودتنظیمی دانش آموز زیرمن و پونز را تکمیل کردند. داده ها به کمک شیوه آماری همبستگی و رگرسیون گام به گام تحلیل شدند. نتایج: نتایج تحلیل رگرسیون با روش گام به گام نشان داد که از بین مولفه های مورد بررسی، مولفه سبک فرزندپروری مقتدرانه در میان سبک های فرزندپروری ۵۰۵٪ واریانس یادگیری خودتنظیمی و سبک یادگیری مقتدرانه سازی انتزاعی ۸٪ واریانس یادگیری خودتنظیمی را پیش بینی می کند که از میان این مولفه ها، سبک فرزندپروری مقتدرانه قدرت پیش بینی کننده بیشتری دارد. بحث و نتیجه گیری: پژوهش حاضر لزوم پرداختن به سبک یادگیری و سبک فرزند پروری را در فرایند یادگیری خودتنظیمی تاکید می کند.

کلمات کلیدی:

یادگیری خودتنظیمی، سبک یادگیری، سبک فرزندپروری، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1842458>

